

85 w 2019 (222)

Komisja Sprawnościowa

Data publikacji: 22.11.2019 / Autor: Michał Klimek

System zdobywania sprawności w naszej drużynie nigdy nie był doskonały. Harcerze zmuszani do zdobywania sprawności często robili to na ostatnią chwilę i nie zadając sobie zbyt dużego trudu szli na łatwiznę wybierając te najłatwiejsze. Nawet system punktacyjny sprawności sam w sobie nie rozwiązał sprawy. Część harcerzy klepała bezmyślnie sprawności wyliczając największą korzyść dla siebie ze wzoru (łatwość zdobycia sprawności x punkty za zdobycie). Druga część harcerzy mająca mniej czasu, a chcąc zdobywać sprawności z kręgu swojego zainteresowania zniechęcała się do punktacji widząc jak wiele traciła w niesprawiedliwym systemie. Zaczęliśmy wymagać do każdej próby na stopień zdobycia trzech sprawności o poziomie trudności zdobywania stopnia (młodzik = 1* itd.). Trzymamy się tego w dalszym ciągu ponieważ bardzo się to sprawdza, ale wciąż nie rozwiązywało to wcześniej omówionych problemów.

W ten sposób Kadra 145 Warszawskiej Drużyny Harcerzy Impeesa wpadła na pomysł uregulowania całego systemu zdobywania sprawności w drużynie, na straży którego stanąć miała Komisja ds. Sprawności Harcerskich. Komisja zaczęła swoje działanie na tegorocznym obozie. Harcerze ustawiali się w kolejkach do Komisji. Jednak otworzyć próbę na sprawność już nie było tak łatwo. Przed Komisją należało odpowiednio uargumentować potrzebę zmierzenia się z konkretną próbą na sprawność. Sprawilo to, że harcerze naprawdę zaczęli poważnie traktować swoje próby na sprawność i myśleli nad każdą planowaną sprawnością poważnie. Miejsca w Komisji dla jednego zastępowego i osoby z drużyny, która w ciągu poprzedniego kwartału zdobyła najwięcej sprawności dały chłopakom dodatkową motywację. Byli mega zajarani.

Poniższe artykuły Konstytucji Komisji ds. Sprawności Harcerskich oraz systemu zdobywania sprawności harcerskich w 145 WDH-y „Impeesa” mówią wszystko o działaniu Komisji.

KONSTYTUCJA
Komisji ds. Sprawności Harcerskich
oraz
systemu zdobywania sprawności harcerskich

W
145 WDH-y 'Impeesa'

§ § §

Art. 1

Komisja 145 Warszawskiej Drużyny Harcerzy „Impeesa” ds. Sprawności Harcerskich, zwana później Komisją, lub Komisją Sprawnościową, ma na celu uproszczenie i przyspieszenie systemu zdobywania sprawności harcerskich w drużynie w której działa, tak aby system był dla każdego zrozumiały, nikogo nie wykluczał i umożliwiał jak najsprawniejszą realizację celów zawartych w planie pracy drużyny.

Art. 2

Głównym celem działania Komisji Sprawnościowej jest dobro harcerzy ze 145 Warszawskiej Drużyny Harcerzy „Impeesa”.

Art. 3

W skład Komisji wchodzić mają: członek kadry, zastępowy wybrany przez kadrę na okres trzech miesięcy, oraz harcerz, który w poprzednich trzech miesiącach zdobył najwięcej sprawności.

Art. 4

Członek kadry pełni w Komisji sprawności funkcję przewodniczącego, otwiera i zamyka posiedzenie, oraz ma głos decydujący w kwestiach spornych.

Art. 5

Komisja może: otworzyć próbę na sprawność, zmienić treść próby na sprawność, oraz zamknąć próbę na sprawność pozytywnie, lub negatywnie.

Art. 6

Każda próba ma okres ważności, dostosowany do poziomu trudności i indywidualnych potrzeb harcerza, ustalony przez Komisję.

Art. 7

Niewykonanie próby w okresie jej ważności skutkuje jej zamknięciem ze skutkiem negatywnym.

Art. 8

Podstawą do pozytywnego zamknięcia próby na sprawność jest wykonanie wszystkich zadań z próby. Wykonanie zadań musi być udokumentowane.

Art. 9

Harcerz chcący otworzyć sprawność, na zebranie Komisji, stawić się ma z napisaną przez siebie próbą, którą komisja przyjmie w obecnej postaci, lub dostosuje do

regulaminu sprawności.

Art. 10

Komisja nie jest organem decydującym w kwestii przyznawania sprawności, a jedynie organem doradczym. Ostateczną decyzję podejmuje drużynowy, po ewentualnej konsultacji z resztą kadry.

Art. 11

W każdym kwartale, każdy harcerz ma zdobyć co najmniej dwie sprawności. Nie ma jednak górnej granicy.

Art. 12

Na komisji sprawności nie można otworzyć więcej niż 3 sprawności.

Art. 13

Komisja może zostać zwołana w innym składzie w sytuacjach nadzwyczajnych, opisanych dalej, za zgodą większości kadry i drużynowego.

Art. 14

Podstawą do zwołania Komisji w innym składzie jest nieobecność, któregoś z wybranych członków Komisji, trwająca dłuższy okres czasu i przez to zagrażająca wypełnieniu założeń artykułu drugiego.

Art. 15

Decyzję o zwołaniu Komisji Sprawnościowej w innym składzie może podjąć tylko drużynowy po ewentualnej konsultacji z resztą kadry.

Art. 16

Wyjątkiem od artykułów siódmego i jedenastego może być długa, nieprzewidywana niedyspozycyjność harcerza uniemożliwiająca wykonanie próby.

Art. 17

Zebranie Komisji ma odbywać się w atmosferze wzajemnego poszanowania. Przewodniczący Komisji może wyprosić harcerza z zebrania, jeżeli ten działa w niezgodzie z Konstytucją Komisji, bądź innymi przepisami, także prawa harcerskiego.

Art. 18

W przypadku potrzeby wykluczenia członka Komisji z zebrania, przewodniczący, za zgodą drużynowego, może tymczasowo zmienić skład Komisji.

Art. 19

Komisja nie ma obowiązku przyjmować każdego harcerza, obecność na zebraniu i możliwość rozpisania próby na sprawność powinna być traktowana jako zaszczyt.

Interesant winien być przygotowany na spotkanie z Komisją.

Art. 20

W sytuacjach szczególnych drużynowy może przyznać sprawność z pominięciem procesu rozpisywania, bez zebrania Komisji.

Art. 21

W sytuacjach szczególnych zebranie Komisji może odbywać się drogą poczty elektronicznej, standardowej, bądź innymi, dostępnymi kanałami komunikacyjnymi.

Czy powyższy dokument jest w stanie skutecznie zwalczyć ubóstwo sprawnościowe?

Komisja Sprawnościowa w naszej drużynie istnieje zaledwie dwa miesiące, a więc można powiedzieć, że jest w fazie testowej. Na obozie Komisja była otwarta prawie codziennie na ciszy poobiedniej, a mimo tego kolejki do niej nie zmniejszały się aż do ostatniego dnia obozu. Jeśli któregoś dnia nie udało się zwołać Komisji natychmiast pojawiały się pytania od druhów „dlaczego nie było dzisiaj Komisji”, „kiedy będzie Komisja?”. Ranga sprawności w drużynie wzrosła diametralnie. Nawet nie samo zdobycie, ale i otwarcie sprawności stało się uznawane za sukces.

Po dwóch miesiącach użytkowania tego narzędzia do poprawy systemu sprawności harcerskich w drużynie mogą przedstawić kilka własnych wniosków:

1. Trudność otwarcia sprawności:

- Wpłynęła na wzrost determinacji przy realizacji zadań oraz chęci zdobycia danej sprawności (większe wyzwanie);
- Podniosła rangę sprawności (rywalizacja);
- Poprawiła jakość prób (harcerze wiedzą czego chcą i mają własne, kreatywne pomysły na zadania).

2. Możliwość wejścia w skład Komisji Sprawnościowej dla osoby z największą ilością przyznanych sprawności w danym kwartale:

- Jest traktowana jako zaszczyt, który wpłynął na rywalizację między harcerzami i ukazał kolejne profity z realizacji prób na sprawności.

3. Wyznaczony czas próby każdej sprawności:

- Mobilizuje harcerzy do szybszego działania i pomaga zwalczać praktykę odkładania wszystkiego na później;

- Zmusza harcerzy do zaprojektowania swojego działania przy realizacji próby nadając jej harmonogram działań.

4. Nakaz zdobycia co najmniej dwóch sprawności w trakcie kwartału:

- Ma wpływ na zastępowych, którzy mając na uwadze dobro zastępu układają teraz swoje zbiórki w sposób taki, aby zapewnić swoim druhom zdobywanie sprawności na zbiórkach;
- Podniósł poziom całej drużyny i pozwolił na sprawniejszą kontrolę zdobywania sprawności w drużynie;
- Pozwolił na stworzenie regulaminu utrzymania się w drużynie.

5. Limit trzech prób sprawności realizowanych w jednym czasie:

- Zmusza harcerzy do refleksji nad planowanymi sprawnościami do zdobycia;
- Mobilizuje do szybszego zamknięcia otwartych sprawności kiedy pojawiają się sprzyjające warunki do zrealizowania jakiejś kolejnej, a sloty sprawnościowe są wypełnione.

6. Oficjalny charakter (Konstytucja i Komisja):

- Harcerze spisaną Konstytucję traktują bardzo poważnie i przestrzegają wszystkich zasad w niej zapisanych. Co więcej sami siebie wzajemnie pilnują i pouczają w przypadku łamania Konstytucji;
- Podczas spotkań z Komisją Sprawnościową harcerze są poważni i podchodzą do sprawy bardzo profesjonalnie. Wchodzą, meldują się i przedstawiają swoje plany wobec sprawności wykazując pełne przygotowanie. Komisja ma prawo odmówić otwarcia sprawności, a więc harcerze muszą mieć przygotowaną silną argumentację, by odeprzeć ataki Komisji, która ma na celu wymusić silną determinację do zdobycia sprawności przez interesanta.

Konstytucja Komisji ds. Sprawności Harcerskich oraz systemu zdobywania sprawności harcerskich w 145 WDH-y „Impeesa” z całą pewnością jest w stanie zwalczyć ubóstwo zdobywania sprawności harcerskich w drużynie. Pytanie tylko czy uda nam się z równą co do obozu konsekwencją realizować jej założenia. Pierwszy kwartał jesienny zweryfikuje. Na pewno czeka nas wiele pracy, ale owoce jej wynagrodzą nam ten trud. Obóz pokazał jak skuteczny może być zapis kilku zdań jeśli staje się oficjalnym zapisem działającym w drużynie i konsekwentnie się go trzymamy.

Michał Klimek

Harcerz od 2006 roku. Do 2014 roku w 145 WDH-y „Wadera”. W 2015 przeszedł do bratniej drużyny 145 WDH-y „Impeesa” w celu przejęcia drużyny, gdyż nie było następcy. Od 2016 do dnia dzisiejszego drużynowy. Świeżo upieczony magister

bezpieczeństwa narodowego w specjalizacji bezpieczeństwa informacyjnego. Prace dyplomowe o tematyce Bliskiego Wschodu i Państwa Islamskiego. Żołnierz TSW od kwietnia 2018 roku. Szczęśliwy pracownik Fundacji ORLEN.